

Νικόλαος Κληρονόμος (1847 – 1943)

Ο γεννημένος συλλέκτης ξυπνάει και κοιμάται έχοντας πάντοτε τη σκέψη του στραμμένη στα αντικείμενα του ενδιαφέροντός του. Ένας τέτοιος συλλέκτης ήταν ο Ν. Κληρονόμος, ο οποίος έγινε παροιμιώδης για τη γραφική προσήλωσή του στον φιλοτελισμό.

Εδώ μεταφέρουμε από το διπλό τεύχος της Φιλοτέλειας Νο 220-21 του 1943, μια μεταθανάτια περιγραφή του από τον ΕΦΕτη (ψευδώνυμο του [Αθανασίου Ζερβόπουλου](#)), λόγω της γλαφυρότητας της. Ευνόητο ότι διατηρήθηκε το ύφος της, αλλά η μετατροπή της σε μονοτονικό σύστημα ήταν αναπόφευκτη.

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

— Πάει και ο Κληρονόμος!

Έφυγε και αυτός μαζί με τόσα άλλα φιλικά και αγαπημένα πρόσωπα την τελευταία εποχή για το ταξίδι προς την αιώνια ζωή.

Ο Μαθουσάλας των φιλοτελιστών, που έφερε στους γυρμένους ώμους του 96 ολόκληρα χρόνια με την μακρά κατάλευκη γενειάδα των Πατριαρχών της Βίβλου, με την αιώνια χοντροκομμένη ποδιά και το ναυτικό, αλλά ακόμη κανονικό, βήμα του, που περιήρχετο καθημερινώς τα φιλοτελικά μαγαζιά, για να αγοράσει κάτι για την συλλογή του, εσαρώθη και αυτός, όπως και τόσοι άλλοι, κατά την

τελευταία εποχή από τα βάσανα της περιόδου, που εγνωρίσαμε όλοι μας.

Η μειλίχια φυσιογνωμία του δεν θα ξεχαστεί ποτέ από τους παλιούς, όπως θα την βλέπουν και οι νέοι φιλοτελιστές όταν θα αντικρίζουν την εικόνα του εις το Εντευκτήριον της Ε.Φ.Ε. που καμαρώνει την ανοικτή συλλογή του, την οποία όμως έχασε τόσες φορές. Διότι υπήρξεν ατυχής συλλέκτης. Και μάλιστα από τα μικρά του χρόνια έως τα γεράματα.

Έγινε φιλοτελιστής από παιδί, όπως αρχίζομε κατά κανόνα όλοι μας. Τώρα τελευταίως έγιναν, βέβαια, κάτοχοι γραμματοσήμων και ηλικιωμένοι συμπολίτες, αλλά δεν είναι

φιλοτελιστές, ούτε αγαπούν τα γραμματόσημα, ούτε μάλιστα όπως τα αγάπησεν εκείνος. Είναι μόνο κάτοχοι αξιών, όπως ημπορούσαν να είχαν λίρες, νήματα και χαλκώματα.

Είχαμε γράψει και άλλοτε γι' αυτόν προ ετών εις την «Φιλοτέλειαν» όπου εδημοσιεύσαμε και την εικόνα του.

Κ' ελέγαμε τότε, πώς, καταταχθείς ναυτόπαις εις το Βασιλικόν Ναυτικόν, με την ευκαιρία των ταξιδιών ηγόραζε διάφορα γραμματόσημα τόσον από τα ταχυδρομεία των μερών που περνούσε, όσον και από τους εκεί εμπόρους όταν εύρισκεν τιμές ευκαιρίας. Είχε λοιπόν κατά πόδας τότε τα «ποντικάκια» του Καναδά, τα Ιονικά, τα πρώτα της Μάλτας και άλλων χωρών. Αλλά δεν ήταν ποτέ τυχερός.

Είχαμε διηγηθεί ακόμη πώς έχασε την πρώτη συλλογή του μέσα στο ναυτικό του σάκκο, και πώς τον ναυτικό του σκούφο που μεταχειρίζετο για πρόχειρο...κλειδούχο γραμματοσήμων που εύρισκε, τον παρέσυρεν εις την θάλασσαν ο αέρας, όταν είχε ανεβεί εις τα άλμπουρα, για να γλιτώσει τους ραβδισμούς του διόπου για κάποιαν αταξία του!

Αλλά δεν απεθαρρύνθη καθόλου. Εμάζευε διαρκώς. Ως στρατιωτικός κατόπιν μουσικός, και μάλιστα φλαουτίστας, περιηγήθη όλας σχεδόν τας μεγάλας πόλεις της Ελλάδος. Παντού όμως προσπαθούσε ν' ανακαλύψει γραμματόσημα για ν' αγοράσει.

Και διηγείτο, πώς εις την Λάρισσαν και τον Βόλον κατά το 1895 εύρε τα

καλύτερα και περισσότερα Ελληνικά γραμματόσημα του Παρισινού τύπου. Αλλ' η ανεύρεσις αυτού του φιλοτελικού θησαυρού, εστοίχισεν εις αυτόν ακριβά, όχι διότι επλήρωσε πολλά τότε, αλλά διότι ελησμόνησε να... στεφανωθεί και η νύφη έμεινεν στα κρύα του λουτρούν, και ο Κληρονόμος διά βίου άγαμος! Και ιδού πώς.

Ήταν Κυριακή, και κάποιος γνωστός του που ήξευρεν ότι ηγόραζε γραμματόσημα, τον εκάλεσε σπίτι του για να του δείξει μερικά. Εκεί ο Κληρονόμος ευρέθη προ πολλών πακέτων από 5λεπτα, 20λεπτα, 40λεπτα Παρισινού τύπου, και διαφόρων άλλων μεταγενεστέρων εκδόσεων. Συνεφώνησε τότε προς 15 λεπτά το κομμάτι, ό,τι δήποτε και αν πάρει και ήρχισε την επιλογή. Τά πακέτα όμως ήσαν πολλά, αλλά και το φιλοτελικό πάθος του Κληρονόμου εξ ίσου μεγάλο. Πέρασε το μεσημέρι χωρίς να το καταλάβει, έφθασε το απόγευμα, ετελείωσεν αργά, και παραλαβών μαζί του τον θησαυρό, αφήκε το φιλικό του σπίτι.

Όταν βγήκε έξω, και εξεζαλίστηκε, ενεθυμήθη πώς επρόκειτο να γίνει το ίδιο απόγευμα και... γαμπρός! Έτρεξε λοιπόν εις το σπίτι της νύμφης, όπου τον υπεδέχθησαν τα παρ' ολίγον πεθερικά του με το σκουπόξυλο!! Εζήτησε συγγνώμην και έδειξε τα γραμματόσημα τα οποία ηγόρασεν, εκλέξας αυτά από το πρωί έως εκείνην την ώρα, ανέφερε το σπίτι του φίλου του, αλλά τα πεθερικά του δεν τον επίστευσαν, άλλωστε είχαν αποχωρήσει και οι συμπεθέροι! Η θύρα εκλείσθη εις τον νυμφίον, και ο

τελευταίος έκλεισε για παντοτινά την φωνή της ψυχής του, που ανεζήτει την σύντροφο του βίου του. Έμεινε άγαμος, όπως και μέχρι θανάτου παρέμεινε αληθινός φιλοτελιστής, ανιδιοτελής και ερωτευμένος με τα γραμματόσημα.

Χαριτωμένο επεισόδιο του, διηγείτο έμπορος της οδού Σταδίου κατά το 1909. Είχε επισκεφθεί ο Κληρονόμος το κατάστημά του καθ' ην στιγμήν ο έμπορος είχε αγοράσει ένα παλαιόν Ελληνικό Γραμματόσημο, αντί μιας δραχμής. Ο Κληρονόμος τον παρεκάλεσε να του το πωλήσει αντί διπλασίας τιμής. Ο έμπορος ηρνήθη. Τότε ο Κληρονόμος επέταξε εις τον πάγκον ένα δίδραχμον, ήρπασε το γραμματόσημον, και ετράπη εις φυγήν! Αλλά και ο έμπορος τον κατεδίωξεν αμέσως, με την διαφορά ότι ο Ερμής του γραμματοσήμου εδάνεισε τα πτερά του εις τον Κληρονόμον ο οποίος και έγεινεν άφαντος!

Οι σεισμοί της Κορίνθου τον εύρον εκεί και έχασε μαζί με τας αποσκευάς του και αρκετά γραμματόσημα. Κατά το θέρος του 1941 έχασε πάλιν όσα γραμματόσημα είχε συγκεντρώσει, όταν κουρασμένος απεκοιμήθη — φαίνεται— εις ένα πάγκον του Μεταξουργείου. Το ανέγραψε τότε η «Φιλοτέλεια» αλλ' η συλλογή του εχάθη διά παντός. Αυτό του έδωκε το τελευταίο κτύπημα, διότι η συλλογή των γραμματοσήμων ήταν η μοναδική χαρά της ζωής του, και η μόνη του απόλαυσις ήταν να την ξεφυλλίζει κάθε βράδυ και να θαυμάζει το

περιεχόμενον αυτής, διά το οποίον εθυσίαζε κάθε πρόσσοδον που είχε.

Διότι ήταν κατ' εξοχήν λιτοδίαιτος και απλούς. Προτιμούσε δε να εργάζεται πλησίον φιλοτελιστών διά να λαμβάνει ως αμοιβήν του και γραμματόσημα. Και πάλιν όμως δεν απεθαρρύνθη, και επανήρχισε να αγοράζει, διότι επαναλαμβάνομεν ότι ήταν αληθινός φιλοτελιστής καλλιτέχνης, όπως και στο επάγγελμά του, το μουσικόν.

Ενεγράφη μέλος από τους πρώτους στην Ε. Φ. Ε. και έπειτα έκαμε το ίδιο και διά την Εταιρίαν Θεσσαλονίκης, Ηρακλείου κ.τ.λ. Ήταν εκ των πρώτων, που στις 2 Ιανουαρίου κάθε χρόνο έφερε τακτικώς τη συνδρομή του εις τα γραφεία της Ε.Φ.Ε., και ο πρώτος πελάτης των Ταχυδρομικών θυρίδων, όταν εξεδίδετο καμιά νέα σειρά.

Ο φίλος του κ. Κ. Ρούσσοις που παρεστάθη στις τελευταίες του στιγμές, μας έλεγε για την λύπη που εδοκίμαζεν ο Κληρονόμος θνήσκων, διότι δεν είχε κοντά του την αγαπημένην του συλλογή που έχασε.

Και έτσι απαλά και ήρεμα έσβησε ένα χειμερινό θράδυ, ένας αληθινός φιλοτελιστής που ενώ ο χρόνος εμαράζωσε κάθε άλλο του αίσθημα, του διετήρησεν όμως ζωντανόν τον έρωτα με νεανικό σφρίγος όπως πάντα, προς τον φιλοτελισμόν.

Ας είναι το Αττικόν χώμα του τάφου του ελαφρόν.

Ο ΕΦΕτης